

KAPITAN BLOOD

NJEGOVA ODISEJA.

Spisal Rafael Sabatini.

Za "Glas Naroda" prevel G. P.

15

(Nadaljevanje.)

Peter Blood jo je sodil, — kot mi vši radi prehitro sodimo, — brez zadostnega poznavanja ter zadostne vednosti.

Kmalu pa je imel dosti povoda, da popravi to svojo sodbo.

Nekega dne, proti koncu maja, ko je postajala vročina že mučna, je prilezel v Carlisle zaliž ranjena, razbita angleška ladja, po imenu "Pride of Devon". Bila je v akciji v bližini Martinika z dvema španskima ladjama, ki sta prevažali zaklade in čeprav je njen kapitan prisegal, da so ga Spanci provocirali, je bilo kaj težko ubraniti se sumu, da se je izčimil spopad na povsem drugačen način. Ena španska ladja je pobegnila iz boja in Pride of Devon je najbrž ni zasledoval raditega, ker ni mogel več storiti kaj takega. Drugo špansko ladjo pa so Angleži potopili, a šele potem, ko so spravili na svojo lastno ladjo dobrošen del zaklada, ki je bil na krovu španske ladje. To je bil eden onih piratskih spopadov, ki so bili vir neprestanih zadreg med dvoroma St. James in Eseurial, kajti pritožbo so prihajale sedaj z ene, sedaj z druge strani.

Steed pa je po stozoru večine kolonialnih governerjev rajše sprejet kot resnično povešt angleškega mornarja ter omalovaževal vsak dokaz, ki bi mogel staviti to povest na laž. Delil je namreč svarstvo, ki ga je v tako bogati meri zaslužila arroganta, prečerna Španska, z možmi vseh drugih narodnosti od Bahama pa do Main. Vsled tega je dal ladji Pride of Devon zavetišča, ki ga je iskala v njegovem pristalu ter vse ugodnosti, da izvrši poprave.

Predno pa se je zgodilo to, so spravili iz globin ladje kakih dvajset angleških mornarjev, prav tako zbitih in polomljenih kot je bila ladja sama obenem z nekako pol dueata Špancey v sličnem položaju. Ti Spanci so bili edini preživeli napadalne skupine z španske ladje, ki so navalili na angleško ladjo ter se nato niso mogli več umakniti. Te ranjene so spravili v dolgo barako na pomolu in vse zdravnik Bridgetowna so pozvali na pomoč. Tudi Peter Blood je dobil povlečje, naj sodeluje pri tem delu in deloma raditega, ker je govoril špansko prav tako gladko kot svoj materinski jezik in deloma radi njegove nižje socijalne pozicije kot suženj, je dobil Špance za paciente.

No, Peter Blood ni imel nobenega vzroka ljubiti Špance. Njegovi dve leti v neki španski ječi in njegove poznejše kampanje v španski Nizozemski so mu razkrile gotovo stran španskega značaja, ki se mu je zdela vse prej kot občudovanja vredna. Kljub temu pa je izvršil svoje združniške dolžnosti verno in natančno ter celo z neko površno prijaznostjo napram vsakemu posameznemu svojim pacientom. Ti so bili tako zelo presenečeni, da so pričeli lečiti njih rane, mesto da bi jih sumarično obesili, da so kazali hvaležnost, ki je povsem neobičajna pri ljudeh njih vrste. Izogibali pa so se jih vsi oni dobrodelno navduhanjeni prebivalci iz Bridgetowna, ki so prihajali v improvizirano bolnico s sadjem, evketami in delikatesami za ranjene angleške mornarje. Če bi upoštevali želje nekaterih teh prebivalcev, bi morali Španci poginiti kot mrčes in vzgled za to je imel Peter Blood od prvega pričetka.

S pomočjo nekega črnca, ki je bil poslan v barako v ta namen, je ravno uravnaval zlomljeno nogo, ko ga je naenkrat poklical neki globok, surov glas, katerega je poznal ter sovražil kot še nikdar nobenega drugega človeškega glasu.

— Kaj delate tukaj?

Boold ni dvignil pogleda. Tega tudi ni bilo treba. Rekli smo že, da je poznal ta glas.

— Urvnavam zlomljeno nogo, — je odvrnil ne da bi prenehal delati.

— To lahko vidim, tepec. — Mogočno telo se je zrnilo med Petrom Bloodom ter okno. Napol nagi mož na slami je zavil svoje črne oči, da se ozre s strahom na sivkasto-rmeno lice tega človeka. Ni mu bilo trebu razumeti agleški, da izve, da je prisel sovražnik. Trdi in preteči povdarek tega glasu je zadostno izražal to dejstvo.

— To lahko vidim, tepec. Prav tako lahko vidim, kdo je ta lopov. Kdo ti je dal dovoljenje uravnavati španske noge?

— Jaz sem zdravnik, polkovnik Bishop. Ta mož je ranjen. Ni moja stvar delati razloček. Jaz se držim svojega posla.

— Pri moji veri, Če bi delal to, bi ne bil sedaj tukaj!

— Nasprotno. Ravno raditega, ker sem delal to, sem sedaj tukaj.

— Gotovo. Jaz poznam twojo lažnjivo povest. — Polkovnik se je poročil nasmehnil. Ko pa je videl, da nadaljuje Blood s svojim delom, se je dejanski razsrdil.

— Ali ne boste prenehali ter poslušali, kadar govorim?

Peter Blood je prenehal, le za en sam trenutek.

— Mož ima bolečine, — je rekel ter nadaljeval s svojim delom.

— Bolečine, tako? Upam, da jih ima, ta prokleti piratski pes. Ali me hočete poslušati, vi nepokorni suženj?

Polkovnik je pričel tuliti, kajti razkačila ga je dozdevna izvalnost Blooda in sicer izvalnost, ki se je izražala v najbolj odkritem omalovaževanju njegove osebe. Dvignil je svojo dolgo palico, da udari. Sinje oči Petra Blooda so ujele zamah in pričel je govoriti, da prepreči udarec.

— Nepokorneč nisem in naj sem to ali ono. Jaz delujem tukaj nai zreco povlečje governerja Steeda.

Polkovnik je obstal in njegovo veliko lice se je pordečilo. Zajal je.

— Govenerja Steeda? — je rekel. Nato pa je povesil svojo palico, se obrnil in brez vsake nadaljnje besede je pohitel proti drugemu koncu barake, kjer je ravno v istem trenutku stal governer.

Peter Blood pa je bil najboljše volje. Njegovo dobro voljo pa so v manjši meri povzročili človekoljubni pomisliki kot pa misel, da je zagodel eno svojemu brutalnemu gospodarju.

Spanec, ki je spoznal, da je bil v tem prepriču zdravnik njegov prijatelj, si je drznil vprašati s pritajenim glasom, kaj se je zgodilo. Zdravnik pa je le molče zmajal z glavo ter nadaljeval z delom. Napenjal pa je ušesa, da ujame besede, katere sta izmenjavala polkovnik in Steed. Polkovnik je grmel in divjal. Njegovo veliko telo je čeplje kročilo nad majhno in gizdalinsko oblečeno postavo Steeda. Tega pritlikavca pa ni bilo tako lahko ugnati v kozji rog. Njegova ekscelence se je zavedala, da ima za seboj silo javnega mnenja, ki ga bo podpirala. Nekaj jih je bilo, a ne dosti, ki so bili prav tako brezobjzni in brutalni kot polkovnik Bishop. Njegova ekscelence je znala uveljaviti svojo avtoritet. Na povlečje governerja je posvetil Blood svojo službo ranjenim Spancem in njegova povlečje je bilo treba izpolnit. Nobenih nadaljnjih besed več.

(Dalej prihodnjič.)

Carpentierjeva žena upa, da se bo umaknil.

Iz Pariza poročajo: — Georges Carpentier ni edini, ki misli, da mu bo dobro služila lekeja, katero je dobil pretekel nedeljo, ko ga je porazil mogočni Senegalec Siki. Njegova žena, madama Carpentier, je istega mnenja, čeprav vidi stvar v drugačni luči. Dočim namreč upa Carpentier sam, da se mu bo posrečilo osvetiti se, upa njegova žena na tistem, da bo njen mož končno opustil rokoborbo ter se posvetil bolj miroljubnim poslom.

Madama Carpentier, ki ni nikdar navzoča pri bojih svojega moža, je bila zadnja, ki je čula o porazu francoskega rokoborskoga idola, kajti poiskala si je zavetišče daleč proti od Pariza, v Biarritz. Ona sovraži rokoborbo ter je izjavila na večer boja svojim prijateljem, da upa, da bo boj njenega moža s Sikijem obenem tudi njegov zadnji boj.

Georges ima dosti denarja, da se umakne ter se loti kakuge drugega posla, — je rekla. Dostavila pa je: — Če imate hčere, ne dajte jih rokoborcem za žene. Kadar se Georges ne bori, se urin in kadar se ne uri počiva. Družinske zadeve so njegova zadnji skrb. Georges je že došel bil in ima sedaj naslov, na katerega je res lahko ponosen, namreč naslov očeta. Taj naslov naj obdrži. To je moja edina želja.

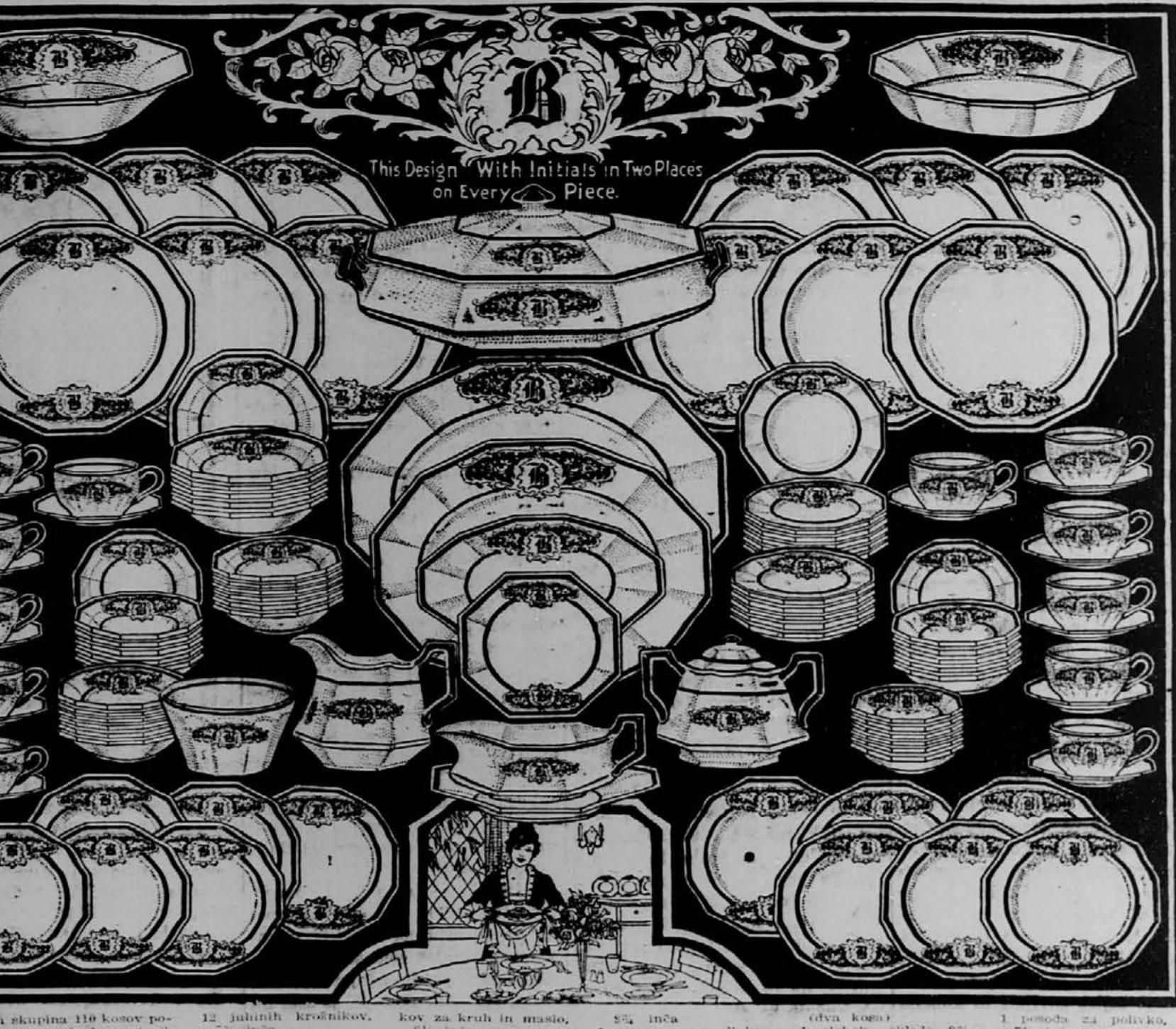
Zarota madžarskih častnikov.

O zaroti, ki so osnovali madžarski častniki proti romunski kraljevski rodbini, proti jugoslovanskemu kralju in predsedniku Češkoslovaške republike dr. Masaryku, javljajo iz Bukarešte tele po-dobnosti: Tako po poroki kralja Aleksandra so v Bukarešti dobili v roke dokaze, da so člani društva "Probujajočih se Madžarov" poslali v Beograd in Bukarešto več častnikov v nalogu da umore kralja Ferdinandu in njegovo rodbino. Že po poročnih svečanosti so jugoslovanske obmejne oblasti v Beogradu, Subotici, v Novem Sadu arretirale več madžarskih častnikov, med katerimi je bil tudi nadporočnik Balá. Ta je pri zaslisanju priznat, da je imel namen umoriti kralja Aleksandra ali pa romunskega kralja Ferdinandu. O tem so bile takoj obvešcene romunske oblasti. Romunska policija in žandarmerija sta takoj uvedle najstrožje nadzorstvo na madžarsko-romunski meji in poizvedbe so dograle, da se je na Madžarskem v resnici zasnuvala zarota, ki je imela namen, umoriti kralja Ferdinanda in vso njegovo obitelj.

Atentat bi se imel izvršiti v Bukarešti dne 3. m. m. ob priliku ondotne konjske dirke. Zarotniki so imeli načrt razstrelit kraljevsko tribuno na dirkališču, ako bi se na to ne posrečilo, pa kraljevsko pašačo v Bukarešti, ali pa kraljevi dvorce v Sinaju. Zarotniki so odpotovali v Romunijo iz Pešte pod vodstvom kapetana Hureca. Ker je bila obmejna policija o vsem poučena, je del teh častnikov arretirala že na meji, drugega pa v Bukarešti, v Cluju in v Oradea Mari. Vsi ti častniki so takoj priznali, da so imeli namen izvršiti atentat na kralja Ferdinanda. Kapetan Turoczy in njegova dva sprimljevalca, ki so bili prav za prav dolegeni, da izvrši atentat, so priznali skrivaj preko meje brez potnikov in so prinesli s seboj 14 kg. ekrazita, več revolverjev in 200 tisoč lejov v gotovini. Te je policija arretirala v brzovlaku med Areadejo Maro in Clujem. — Pri arterianach so našli vse zgoraj navedene stvari, zato tudi Turoczy in tovariši niso nič tajili marveč so v celem obsegu priznali, da so namernavali izvršiti atentat.

Gledali letosnje žetve v Rusiji.

Neki član ameriške pomočne komisije, ki je prepotoval Rusijo, izjavlja o izgledih ruske žetve sledeč: Ce se bodo transportne težkoce odpravile in se bo mogla žetev regionalno razdeliti, se bo moglo prebivalstvo Lojalkortoliko preživeti. Pri sedanjih razmerah pa se zdi neizogibno, da bo te to tudi velika beda, čeprav je leta to žetev svojo najvišjo stopnjo že prekonala. Žetev je bila v nekaterih pelkajnah dobra, v drugih slabajo, nujker pa ni dosegla normalne predvojne žetve. Za domačo potrebo bi žetve zadostovalo le, če se bo varčno gospodarilo.

Vam prinese 110 kosov "Martha Washington" namizne posode, z zlatom okrašene.

Hartman hoče, da postavite na svojo mizo za BREZPLAČNO POSKUŠNJO to nadzadrljivo, z zlatom okrašeno in s zavetnicami opremljeno namizno posodo. Samo že v resnicu vidite te krasne, slavne MARTHA WASHINGTON UZOREC. Lahko spoznate, kako čudoviti so. Pošljite samo \$1 in mi vam pošljemo vso opremo—vesga skupaj 110 kosov. Uporabljate posodo 30 dni. In če niste v takem razpoložju, da bi se ne ločili od nje, jo vrnite, in mi bom vamo vrnil. Vaš \$1 ter plačali posojljive stroške na obe strani. Če jo pa obdržite, Vam bo VZELO PRISLIŽNO ENO LETO, DA JO PLAČATE po naših takih pogojih. Pošljite danes kupon.

Vaša zavetnica na dveh prostorih na vsakem kosu-- 5 barvni rožnati okraski in zlato.

Cudovitega umetniškega utisa ne podaja samo nova in privlačna oblika vsake posode, pač pa tudi bogati okraski krog zlata in zavetnicami, ki vse vovrstvimi okraski in naravnih barvah, vdelana na poseben ogrevni način, so na dveh prostorih na vsakem kosu. In prav tako kot je vdeljena na fini zlatini.

Vsi ročaji pokriti z zlatom.

Vsek ročaj je pokrit z zlaknim zlatom kot ga vidite na najbolj dragocenih importiranih posodi. Blagozupan posod je krasko, bleščajo, snežnočrno in razen zavetnicami, vendar pa tudi bogati okraski in s zlatom pokriti ročaji, ima vsak kos dve zlatni robni crti. Nobena risurna se ne more primerjati s slavnim "Martha Washington". Oprena, katero boste s posom posebno predložili svojim gostom. Elegantno, izhorno, umetniško in sedaj vašo po nizki ceni. In vse namizna posoda, 110 kosov, je vaša najprej za brezplačno poskušnjo, potem po lahkih odpadilih. Odpošljite se na 30 enovno brezplačno poskušnjo naravnost iz našega čiljskega skladista. Pošljite tehtu približno 90 funtov. Izkoristite za priliko. Pošljite kupon.

HARTMAN FURNITURE & CARPET CO.
Dept. 4918
Copyright, 1922, by Hartman's, Chicago

ABCDEFJKLMNOPQRSTUVWXYZ

Glede izplačil v ameriških dolarjih!

Po novih odredbi finančnega ministra v Jugoslaviji je bankam tam sede predpisano izplačevanje čekov ali dresnih nakazil v tuji valutah. Ako torej želite denar v ameriških valjavi, boste potrebovali ček ali nakazilo, da banka v Jugoslaviji ne sme izplačati v dolarjih, temveč po dnevnem tečaju v domači valuti, to je v kronah oziroma dinarjih.

Hrinci se je pričevati omejeno odredbe vnosovala potrebno izseljencev v toliko, da zavetnici izvrsijo vse posamezne potrebe, ki imajo potrebiti Ameriško zavetnico, zato je bilo vredno izplačati v ameriških dolarjih. Vendar pa je banka v Jugoslaviji ne sme izplačati v ame-

riških dinarjih, vendar pa je banka v Jugoslaviji ne sme izplačati v ame-

riških dinarjih, vendar pa je banka v Jugoslaviji ne sme izplačati v ame-

riških dinarjih, vendar pa je banka v Jugoslaviji ne sme izplačati v ame-

riških dinarjih, vendar pa je banka v Jugoslaviji ne sme izplačati v ame-

riških dinarjih, vendar pa je banka v Jugoslaviji ne sme izplačati v ame-

riških dinarjih, vendar pa je banka v Jugoslaviji ne sme izplačati v ame-

riških dinarjih, vendar pa je banka v Jugoslaviji ne sme izplačati v ame-

riških dinarjih, vendar pa je banka v Jugoslaviji ne sme izplačati v ame-

riških dinarjih, vendar pa je banka v Jugoslaviji ne sme izplačati v ame-

riških dinarjih, vendar pa je banka v Jugoslaviji ne sme izplačati v ame-

riških dinarjih, vendar pa je banka v Jugoslaviji ne sme izplačati v ame-

riških dinarjih, vendar pa je banka v Jugoslaviji ne sme izplačati v ame-

riških dinarjih, vendar pa je banka v Jugoslaviji ne sme izplačati v ame-

riških dinarjih, vendar pa je banka v Jugoslaviji ne sme